

Arrest

nr. 88 114 van 25 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 7 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J.-P. DOCQUIR, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 5 maart 2012 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 8 mei 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Tamil, afkomstig uit Nagaar Kovil, gelegen in het district Jaffna. U bent in het bezit van de Srilankaanse nationaliteit. In 1995 geraakte u zwaargewond bij een luchtaanval op een school in Nagaar Kovil. Sindsdien heeft u zware littekens en verwondingen over het ganse lichaam. Nog in 1995 ontheemde u tevens naar Pookanai in het district Mullaitivu, waar u woonachtig was tot mei 2009. U ontvluchtte toen omwille van de oorlog samen met uw echtgenote en uw drie kinderen uw woonplaats en begaf zich toen naar Point Pedro. Daar werd u door de

Srilankaanse zeemacht onderschept. Toen ze hierbij de vele littekens op uw lichaam opmerkten, verdachten ze u ervan een Tamiltijger (lid van het LTTE, Liberation Tigers of Tamil Eelam) te zijn. U werd vervolgens opgepakt en naar een legerkamp in Vavuniya gebracht, waar u drie jaar werd vastgehouden. Tijdens deze periode werd u fysiek mishandeld en ondervraagd. Op 20 februari 2012 slaagde u erin uit dit legerkamp te ontkomen met de hulp van een CID-politieagent (Criminal Investigation Department) die door uw familie was ingeschakeld. Deze agent bracht u vervolgens naar een woning in Colombo en regelde uw reis naar het buitenland. Op 25 februari 2012 verliet u Sri Lanka en reisde u met het vliegtuig naar een onbekend land. Daar aangekomen werd u naar een woning gebracht, waar u 2 à 3 dagen verbleef. Vervolgens werd u met de auto naar België gebracht. Op 5 maart 2012 kwam u in België aan en nog diezelfde dag diende u hier in België een asielaanvraag in. Over het lot van één van uw zussen en twee van uw broers is sinds 2009 niets bekend. Na uw aankomst in België kreeg u terug contact met uw echtgenote en kinderen in Sri Lanka. Zij blijken bij uw schoonmoeder in Valvettythurai nabij Point Pedro te wonen. Na jullie aankomst in 2009 in Point Pedro woonde zij eerst nog geruime tijd in Alara-vluchtelingenkamp in Koddikaman. U vernam tevens na uw aankomst in België dat uw moeder in 2009 door een hartaanval om het leven kwam in Valvettythurai. Bij terugkeer naar Sri Lanka vreest u voor uw leven. Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legde u volgende documenten neer: de geboorteaktes van u, uw echtgenote en uw kinderen; uw huwelijksakte; een foto van uw overleden broer, die voorheen in het LTTE zat en sneuvelde; een brief van uw echtgenote; twee foto's van uw kinderen en verschillende Belgische medische documenten.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in bent geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan het door u voorgehouden verblijf gedurende langer dan drie jaar in een legerkamp in Vavuniya geen enkel geloof kan gehecht worden. Uw kennis van dit legerkamp bleek immers volledig ontoereikend voor iemand die beweerde daar zolang verbleven te hebben. Buiten het feit dat dit kamp toebehoorde aan het Srilankaanse leger (SLA) en ergens midden in het bos in de regio Vavuniya lag, bleek u hierover immers geen enkele andere kennis te hebben (gehoorverslag CGVS, p. 4 ev.). Zo bleek u de naam van dit legerkamp niet te kennen, wist u niet welk deel van het Srilankaanse leger (o.a. bataljon, divisie, regiment) daar gelegerd was, wie het gezag voerde over dit legerkamp of in welk bos dit kamp lag (CGVS, p. 9). Ofschoon u bovendien beweerde dat vele Tamiltijgers met u in dit kamp verbleven en u daar met 18 andere Tamils al die tijd een kamer deelde, bleek u evenmin in staat van één van de aanwezige Tamils de volledige naam te geven (CGVS, p. 9 tem. 11). Bovendien wist u evenmin onder welke regelgeving u werd vastgehouden. U geraakte in dit verband niet verder dan te stellen dat u ervan verdacht werd een Tamiltijger te zijn (CGVS, p. 10). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat personen verdacht van banden met het LTTE sinds de oorlog in hoofdzaak onder de Prevention of Terrorism Act al dan niet cumulerend met de Emergency Regulations werden of worden vastgehouden. Deze regelgeving is ook alom bekend bij betrokken personen. Ofschoon de aanwezigheid van leden van CID in dit kamp, die instonden voor de verhoren van u en andere gevangenen, bleek u van niemand van hen, ook niet van de persoon die u hielp te ontsnappen en tot de luchthaven begeleidde, de naam te kennen (CGVS, p. 5 en 9). U wist daarnaast ook niet waar de afkorting CID voor staat (CGVS, p. 9). Evenmin wist u iets te vertellen over een eventuele reactie van de overheid op uw ontsnapping (CGVS p.10). Verder kan nog worden opgemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal over de oorzaak van de vele littekens op uw lichaam evenmin eenduidig waren. Zo gaf u bij het begin van uw gehoor op het Commissariaat-generaal te kennen overal op uw lichaam zware littekens te hebben als gevolg van martelingen door militairen, waarna u later tijdens uw gehoor deze mishandelingen ondergaan in het legerkamp in Vavuniya toelichtte (CGVS, p. 2 en 10). Elders tijdens datzelfde gehoor op het Commissariaat gaf u evenwel te kennen in 1995 zwaar gewond te zijn geraakt bij een luchtaanval op Nagaar Kovil en als gevolg hiervan vele verwondingen met blijvende littekens op uw lichaam te hebben opgelopen (CGVS, p. 4). U bleek tot slot ook niet in staat enig bewijs van uw verblijf in dit legerkamp neer te leggen.

Ten tweede dient te worden opgemerkt dat ook aan uw verblijf in Pookanai (Mullaitivu district) tot mei 2009 ernstig kan getwijfeld worden, wat de geloofwaardigheid van uw bewering bij uw vlucht toen vanuit Pookanai naar Point Pedro door het Srilankaanse leger te zijn onderschept tevens ondermijnt. Vooreerst bleek u geen enkele notie te hebben van de 'No Fire Zones' (NFZ) of 'Safe Zones' (in het Tamil 'Pathukapu Valayam') die tijdens de eindstrijd in 2009 door het Srilankaanse leger werden ingesteld voor burgers op de vlucht voor het conflict (CGVS, p. 8). Uit de op het Commissariaat-generaal

beschikbare informatie blijkt dat de eerst dergelijke zone op 21 januari 2009 werd ingesteld ten noordwesten van Puthukudiyiruppu. Toen bleek dat deze niet langer veilig was en zich te dicht bij de krijgsverrichtingen bevond, werd op 12 februari 2009 een nieuwe 'Safe Zone' voor burgers afgekondigd aan de kuststrook tussen Mullaitivu en Putumattalan. Een wrede belegering van deze tweede zone vond plaats de daaropvolgende drie maanden en leidde tot heel wat burgerslachtoffers en de militaire vernietiging van het LTTE. Aangezien uw dorp Pookanai deel uitmaakte van deze tweede zone en gezien uw aanwezigheid toen daar en het belang van deze zone tijdens de eindstrijd tussen het LTTE en het SLA, mag verwacht worden dat u hiervan op de hoogte bent. Bovendien stelde u verkeerdelijk dat op het ogenblik van uw vertrek uit Pookanai er geen directe gevechten op deze locatie plaatsvonden tussen het leger en het LTTE. Ook gaf u verkeerdelijk aan dat de morteraanvallen op Pookanai pas begonnen ongeveer een maand voor uw vertrek uit Pookanai (CGV, p. 9 en 10). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt evenwel dat het SLA reeds vanaf februari 2009 Pookanai bestookte met artillerie. De aanvallen sindsdien op Pookanai hielden bovendien rechtstreeks verband met de aanwezigheid van het LTTE in dit gebied en kunnen derhalve als een rechtstreekse confrontatie tussen het SLA en het LTTE beschouwd worden.

Tot slot dient te worden verwezen naar de huidige algemene toestand in Sri Lanka. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de oorlog in Sri Lanka op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Srilankaanse leger op het LTTE. Hiermee kwam een einde aan 26 jaar gewapend conflict in Sri Lanka. De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd. Het LTTE is militair volledig verslagen en is momenteel niet meer actief in Sri Lanka. Er wordt werk van gemaakt om het hoog aantal 'IDP's' (Internally Displaced Persons, interne vluchtelingen) die zich in de vluchtelingenkampen bevonden te hervestigen, terwijl het merendeel van de personen die verdacht worden van banden met LTTE ondertussen werden vrijgelaten. Van de ongeveer 11.600 personen verdacht van banden met het LTTE die na de oorlog zouden zijn opgesloten in 9 'rehabilitatie'- of detentiecentra (Protective Accommodation and Rehabilitation Centres, PARC), verbleven op 30 september 2011 nog ongeveer 1.000 personen in dergelijke centra. Het UNHCR in zijn Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka d.d. 5 juli 2010 benadrukt in het licht van de gewijzigde situatie dan ook dat alle aanvragen van asielzoekers uit Sri Lanka op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut er vooral van afhangt of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Het profiel van een Tamil afkomstig uit het Noorden is niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming, terwijl dit nog wel het geval was volgens de UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka van april 2009. Personen die verdacht worden van banden met het LTTE, zoals u in uw geval tracht aan tonen, kunnen volgens de huidige richtlijnen van UNHCR als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk verdacht wordt banden te hebben met LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Gelet op bovenstaande vaststellingen heeft u echter op geen enkele manier het Commissariaat-generaal weten te overtuigen van uw voorgehouden LTTE profiel of van uw bewering wegens dergelijke verdenking te worden gezocht in Sri Lanka. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande appreciatie te doen wijzigen. Vooreerst staat uw identiteit, uw afkomst uit het Noorden van Sri Lanka en uw gezinssituatie, zoals blijkt uit de door u neergelegde aktes, hier op geen enkele wijze ter discussie. Wat de rest van de door u neergelegde documenten betreft, dient vooreerst te worden opgemerkt dat documenten slechts een bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. De door u neergelegde brief van uw echtgenote kan bovendien bezwaarlijk als een objectieve bron van informatie worden beschouwd. De door u neergelegde foto van een gewapende persoon en de door u neergelegde medische attesten geven geen uitsluitsel enerzijds over de identiteit van de persoon op deze foto en over zijn activiteiten en anderzijds over de oorzaak van de medische verwondingen en problemen die u hebt opgelopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt de nietigverklaring van de bestreden beslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

2.2. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 62 vreemdelingenwet en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Verzoeker voert tevens een manifeste vergissing in appreciatie aan.

De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Uit vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt overigens dat de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de vluchtelingen bij de Verenigde Naties geen juridisch bindend karakter heeft, maar enkel als aanbeveling dient en bijgevolg geen afdwingbare rechtsregels bevat (RvS 9 juni 2005, nr. 145.732).

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De Raad hecht geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Voor zover verzoeker documenten neerlegt dient hij dit te doen conform artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, met name dat stukken die in een andere taal dan deze van de rechtspleging zijn opgesteld, voorzien moeten worden van een eensluidende vertaling op straffe van het niet in overweging nemen van deze stukken.

Verzoeker voegt als enige verweer twee kopieën van documenten bij het verzoekschrift zonder te voorzien in een vertaling terwijl hij als zodanig dan ook zelf de inhoudelijke beoordeling verhindert. Dit klemt te meer nu verzoeker nalaat nader toe te lichten wat deze documenten inhouden, op welke wijze ze werden verkregen en hoe ze concreet dienend zijn voor verzoekers zaak.

3.2. Verzoeker onderneemt in dit verzoekschrift voorts geen enkele ernstige poging om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te weerleggen, noch brengt hij thans argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich tot het stellen dat de bestreden beslissing nietig moet worden verklaard terwijl hij niet toelicht waarom hij het legerkamp niet kan omschrijven indien hij er in werkelijkheid zou zijn vastgehouden. Voorts laat verzoeker na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.4. In het verzoekschrift vraagt verzoeker geen toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Sri Lanka een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker stelde een "beroep tot vernietiging" in. De Raad stelt vast dat gelet op wat voorafgaat de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoont dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht noch zelf ook maar enigszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

3.6. Er worden geen gegronde middelen aangehaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig september tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK